

Ozeáš

1

¹ Slovo Hospodinovo, které dostal Ozeáš, syn Beériho, za vlády judských králů^a Uziáše, Jotama, Achaze a Ezechiáše a za vlády izraelského krále Jeroboáma, syna Jehoášova.^b

Smilná nevěstka

² Zde začíná Hospodinova řeč skrze Ozeáše. Hospodin Ozeášovi řekl: „Jdi, vezmi si ženu oddanou smilstvu a budeš s ní mít děti ze smilstva. Tato země totiž opustila Hospodina jako smilná nevěstka.“³ A tak šel a oženil se s Gomerou, dcerou Diblaimovou. Ta pak počala a porodila mu syna.

⁴ Hospodin Ozeášovi řekl: „Dej mu jméno Jizreel, *Boží setba*. Už brzy totiž potrestám Jehuův dům za jizreelské vraždění^c a skoncuji s izraelským královstvím.“⁵ Toho dne zlomím luk Izraele v údolí Jizreel.“

⁶ Gomer pak počala znovu a porodila dceru. Hospodin Ozeášovi řekl: „Dej jí jméno Lo-ruchama, *Nemilovaná*. Už se totiž nad domem Izraele nemiľuji; víckrát už jim neodpustím.“

⁷ Nad domem Judy se ale smiluji a zachráním je – nikoli ovšem skrze luk a meč, bitvu, koně či jezdcy, ale skrze Hospodina, jejich Boha.“

⁸ Jakmile Gomer odkojila Lo-ruchamu, znovu počala a porodila syna. ⁹ Hospodin řekl: „Dej mu jméno Lo-ami, *Ne můj lid*. Nejste totiž můj lid a já nejsem váš Bůh.“^d

¹⁰ Přesto však synů Izraele bude jako mořského písku, který se nedá změřit ani spočítat.^e Tam, kde slyšeli: „Nejste můj lid,“ jim budou říkat: „Synové živého Boha.“¹¹ Synové Judy a synové Izraele se sjednotí pod jediným vůdcem a povstanou ze země. Ano, veliký bude den Jizreele!

2

¹ Říkejte svým bratrům: „Ami, *Můj lid*“ a svým sestřám: „Ruchama, *Milovaná*“.

Nevěrná manželka

² Žalujte matku svou, žalujte, neboť mi není manželkou a já nejsem jejím manželem! Ať očistí svou tvář od smilstva, cizoložství ať mezi prsy nechová –
³ jinak ji svléknu donaha, abych ji obnaženou ukázal jako v den, kdy se zrodila, a obrátím ji v poušť a suchopár, aby žizní zmirala.
⁴ Ani její děti nebudu milovat, protože jsou to děti ze smilstva.
⁵ Jejich matka totiž smilnila, nestydatá byla jejich rodička. Říkala: „Půjdu za svými milenci, kteří mi jídlo i vodu dávají, kteří mi dávají vlnu i len, olej i nápoje.“
⁶ Proto jí zatarasím cestu trnín a zastavím ji zdí, aby netrefila svými stezkami.
⁷ Za svými milenci se požene, ale nedožene je, bude je hledat, ale nenajde. Tehdy si řekne: „Vrátím se zpátky za svým manželem, vždyť mi s ním bylo líp než teď!“
⁸ Až dosud ale uznat nechtěla, že jsem jí obilí, víno i olej dával já,

^a 2Le 26–32

^b 2Kr 14:23–29

^c 2Kr 9:16–10:11

^d srov. Dt 32:5

^e Gn 13:16; 22:17; 32:12

že jsem jí dával hojnost stříbra i zlata, které utráceli na Baala.

⁹ Svě obilí si proto v čas sklizně vezmu zpět a v době vinobraní víno své; strhnu z ní svou vlnu i svůj len, jimiž se přikrývala ve své nahotě.

¹⁰ Brzy odhalím její sprostotu před zraky jejích milenců a nikdo ji nezachrání přede mnou.

¹¹ Ukončím veškeré její veselí, její svátky i její novoluní, její soboty i všechny její slavnosti.

¹² Zpustoším její vinice i fíkové sady, o kterých říká: „Tím mi zaplatili moji milenci,“ a proměním je v lesní houštiny, kde budou požírány divokými zvířaty.

¹³ Potrestám ji za ty dny, ve kterých uctívá baaly kadidly, a ozdobená náušnicemi a sponami chodí za svými milenci – na mě však vůbec nemyslí, praví Hospodin.

Zasnoubím si tě navěky

¹⁴ Pak si ji ale znovu nakloním; povedu ji po poušti, kde k ní láskyplně promluví.
¹⁵ Její vinice jí tehdy navrátím, Rokle neštěstí^f se jí stane Bránou k naději, a tehdy mi odpoví jako zamlada, jako v den, kdy vyšla z Egypta.

¹⁶ V onen den, praví Hospodin, mi budeš říkat: „Manželi“ – Baalem^g mě nenazveš už nikdy víc.

¹⁷ Jména baalů totiž z tvých úst odstraním, aby už nebyli svým jménem vzývání.

¹⁸ V ten den uzavřu smlouvu kvůli nim s divokou zvěří a s ptáky na nebi i s havěť, co leze po zemi; luk, meč a válku ze země vymýtím, všem dám odpočinout v bezpečí.

¹⁹ Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě právem a spravedlností, láskou a milosrdenstvím.

²⁰ Zasnoubím si tě také věrností, abys poznala, kdo je Hospodin.

²¹ V ten den odpovím, praví Hospodin, odpovím nebi a to odpoví zemi.

²² Země odpoví obilí, vínu i oleji, a to vše odpoví Jizreeli^h.

²³ Do země si jej zaseji a nad Lo-ruchamou se smiluji.ⁱ Lo-ammiho oslovím: „Jsi můj lid,“ a on mi odpoví: „Můj Bůh jsi ty!“^j

3

Zůstaneš se mnou

¹ Hospodin mi řekl: „Jdi a znovu miluj svou ženu, která má milence a je ti nevěrná. Právě tak Hospodin miluje syny

^f hebr. *Emek-achor* (viz Jz 7:24–26)

^g *baal* znamená *pán, majitel* (jde ale také o jeden z výrazů pro *manžela*)

^h viz Oz 1:4

ⁱ viz Oz 1:6

^j viz Oz 1:9

Izraele, kteří se obracejí k cizím bohům a milují posvátné rozinkové koláče.“

² Zaplatil jsem tedy za ni patnáct stříbrných a půldruhého chomeru^a ječmene. ³ Potom jsem jí řekl: „Zůstaneš se mnou nadlouho; nebudeš smilnit ani spát s mužem, a ani já s tebou.“

⁴ Synové Izraele totiž zůstanou nadlouho bez krále a vůdce, bez oběti a posvátného sloupu, bez efodu a bůžků. ⁵ Potom synové Izraele začnou znovu hledat Hospodina, svého Boha, i svého krále Davida; v posledních časech se s bázní obrátí k Hospodinu a k jeho dobrotě.

4

Hospodinova žaloba

¹ Slyšte slovo Hospodinovo, synové Izraele, Hospodin má žalobu na obyvatele země: V této zemi není věrnost ani láska a nikdo nezná Boha.

² Jen samé kletby, lži a vraždění, zlodějství a cizoložení – rozmáhá se to víc a víc, jedno krveprolití za druhým!

³ To proto země uvadá a každý její obyvatel je vyčerpán; polní zvíř i ptáci na nebi hynou společně s mořskými rybami.

⁴ Ať si však nikdo nestěžuje, nikdo ať nikoho neobviňuje – vždyť jsi to, knězi, právě ty, na koho tu teď žalují.^b

⁵ Potácíš se ve dne jako za noci a s tebou se potácejí také proroci; přivádíš do zhouby svůj vlastní lid^c a můj lid hyne bez špetky poznání.

Protože odmítl poznání, i já tě odmítnu od kněžství; na Zákon svého Boha nedbal jsi, ani já nebudu dbát na tvé potomky.

⁷ Jak se rozmáhali víc a víc, tím více proti mně hřešili; svou slávu nahradili mrzkostí^d.

⁸ Živí se oběťmi mého lidu za hřích, dychtivě baží po jejich špatnosti.

⁹ Kněz proto dopadne tak jako lid – budu je trestat za jejich způsoby, za jejich skutky jim odplatím!

¹⁰ Budou jíst, ale nenasytí se, budou smilnit, ale nerozmnoží se, protože opustili Hospodina a pustili se¹¹ do smilstva.

Kvůli vínu, kvůli burčáku přišli o rozum!

¹² Můj lid se radí se dřevem, nějaká hůlka jim dává předpověď; dali se obloudit duchem smilstva, smilně opustili svého Boha.

¹³ Obětují na horských vrcholech, na pahorcích kouří kadidlem, pod dubem, topolem, pod mohutným stromem, v jejichž stínu je tak příjemně.

Ačkoli vaše dcery smilní a vaše snachy cizoloží,

¹⁴ nebudu trestat vaše smilné dcery ani ty vaše cizoložné snachy –

vždyť jsou to muži, kdo chodí za nevěstkami a konají oběti s těmi kněžkami. Špatně dopadne ten tupý lid!

¹⁵ Jestliže, Izraeli, smilníš ty, ať aspoň Juda nehřeší! Proto nechodte do Gilgalu, neputujte do Bet-avenu,^e zdržte se přísahy: „Jako že žije Hospodin!“

¹⁶ Izrael se umíněně vzpírá jako umíněná kráva. Jak ho má Hospodin teď nechat pást svobodně jako beránka?

¹⁷ Efraim^f se spřáhl s modlami – nech ho být!

¹⁸ Když už je pití vypito, vrhnou se na smilstvo; ti, kdo jsou lidu záštitou, chovají v lásce zkaženost.

¹⁹ Vítr je svými křídly zachvátí, budou se stydět za své oběti!

5

Efraim bude rozdrcen

¹ Kněží, teď slyšte toto, lide Izraele, dávej pozor, královský dome, nakloň ucho!

Tento soud je veden proti vám, neboť jste v Micpě byli past, na hoře Tábor jste byli nástraha, v Šitimu jáma hloubená.

² Já je však všechny potrestám, já přece Efraima znám a Izrael se mi neschová!

³ Teď jsi se, Efraime, ke smilstvu obrátil a Izrael se poskvínil.

⁴ Svých skutků se nevzdají, aby se ke svému Bohu vrátili; duch smilstva je totiž v nich, Hospodina už neznají.

⁵ Pýcha Izraele svědčí proti nim; Izrael, Efraim se v hříchu potácí a Juda se potácí spolu s ním.

⁶ Se svými ovcemi a kravami se za Hospodinem vydají; budou ho hledat, ale nenajdou, neboť jim zmizel daleko.

⁷ Hospodinu byli nevěrní, někomu cizímu děti zplodili; teď je to jejich Novoluní pohltí i s jejich pozemky.

⁸ V Gibeji na roh zatrubte, v Rámě ať zazní polnice, na poplach v Bet-avenu^g zakřičte: „Benjamíne, jdou na tebe!“

⁹ Efraim bude zpusťšen v ten soudný den. Pro všechny kmeny Izraele oznamují, co jisté je.

^a tj. asi 270 litrů

^b rekonstruovaný text (MT: *vždyť tvůj lid je jako ti, kteří na kněze žalují*)

^c rekonstruovaný text (MT: *Přivedu ke zkáze tvou matku*)

^d podle stv. písarské tradice, Tg, Syr (MT: *jejich slávu za ostudu zaměním*)

^e hebr. *Dům zla* – hanlivé jméno pro Bet-el (hebr. *Dům Boží*)

^f původně kmenové jméno se stalo synonymem pro severní izraelské království

^g hebr. *Dům zla* – hanlivé jméno pro Bet-el (hebr. *Dům Boží*)

10 Vůdcové Judy jsou jako ti,
kdo posunují mezníky;^a
svou prchlivostí je zaplavím
jako povodní.

11 Efraim bude poroben,
soudem rozdrčen,
neboť si usmyslel jít za Nesmyslem.

12 Pro Efraima jsem jako vřed,
pro dům Judy jsem kostižer!

13 Když Efraim poznal, jak je nemocný,
a Juda uviděl svá zranění,
tehdy se Efraim k Asýrii obrátil,
aby se od velkokrále dočkal pomoci.
Ten vás však nebude moci uzdravit,
nemůže vyléčit vaše zranění!

14 Já totiž budu pro Efraima lvem,
pro dům Judy budu lvím samcem.
Já sám rozsápu je na kusy,
odveču pryč a nebude jim pomoci.

15 Odejdu zpět do svého doupěte,
dokud jim jejich vina nedojde
a nezačnou znovu hledat mě.
Tehdy pak ve svých úzkostech
mě budou hledat horlivě.

6

Láska, ne oběti

1 „Pojďme se vrátit k Hospodinu!
On nás ranil a on uzdraví,
udeřil a také ošetří.^b

2 Po dvou dnech nám život navrátí,
třetího dne nás znovu postaví,
abychom před ním mohli žít,
abychom Hospodina znali
a znát ho chtěli stále víc.
On se objeví tak jistě jako svítání,^c
přijde k nám jako průtrž na podzim,
jak jarní déšť, jenž zemi zavlaží.“

4 Co mám s tebou, Efraime, dělat?
Co s tebou, Judo, udělat?
Vaše oddanost je jako ranní mlha,
jak rosa, jež zrána vyprchá!

5 Proto jsem vás otesával skrze proroky,
ubíjel jsem vás svými výroky,
aby mé^d úsudky jak světlo zářily.

6 Chci totiž lásku, nikoli oběti,
poznání Boha spíš než zápaly.^e

7 Oni však jako Adam smlouvu zrušili,
ach, jak mi byli nevěrní!

8 Gileád je město lidí zločinných,
plné krvavých šlépějí.

9 Jako loupežníci číhající na lidi,
takto se tlupy kněží spolčují,
aby na cestě do Šechemu vraždili,
aby provozovali zvrhlost!

10 V domě Izraele
vidím hroznou věc:
Efraim se tam zabývá smilstvem,
poskvňuje se Izrael.

^a Dt 19:14; 27:17; Pš 22:28; 23:10

^b Dt 32:39; Iz 30:26; 57:17–19

^c 2S 23:4; Mal 4:2 (L 1:78)

^d podle LXX, Syr, Tg (MT: *tvé*)

^e 1S 15:22; Pš 21:3; Ž 40:7–9; Iz 1:11 (Mt 9:13; 12:7)

11 Ale i tebe, Judo, čeká žeň.

Utekli ode mě

Kdykoli úděl svého lidu obrátím,

7
1 kdykoli Izraele uzdravím,
tehdy se ukazuje Efraimův hřích
a zločiny Samaří:
Zabývají se podvody,
do domů lezou zloději,
bandy lupičů jsou v ulicích.

2 Vůbec si v srdci nepřipouštějí,
že si pamatují všechny jejich zločiny;
jejich skutky je teď obklíčily –
vždyť je mám stále na očích!

3 Obšťastňují krále svými zločiny
a velmože svou lží.

4 Všichni jsou sami cizoložníci,
rozpálené peci podobní,
ve které pekař ani topit nemusí,
než mu zadělané těsto prokvasí.

5 V den královy slavnosti
velmoži vínem rozpálení, zmožení –
a on si třese rukou se zrádci!

6 Jejich srdce se podobají peci,
zrádně se k němu lisají;
celou noc doutná jejich rozlíčení,
ráno pak vzplane plameny.

7 Jako pec jsou všichni rozpálení,
své vlastní vládce šírají;
jejich králové se všichni hroutí,
ke mně však nevolá žádný z nich.

8 Efraim se mísí s národy,
neobrácený pecen je Efraim.

9 Jeho sílu stravují cizinci
a on to netuší.
Hlavu mu pokrývají šediny
a on to netuší.

10 Ačkoli pýcha Izraele svědčí proti němu,
přesto se nevracejí k Hospodinu, svému Bohu,
nehledají ho, navzdory tomu všemu.

11 Efraim je jako holub,
hloupý a bláhový:
Jednou volají k Egyptu,
pak zas do Asýrie běhají.

12 Kamkoli se obrátí,
přehodím přes ně svoji síť.
Pochytám je jak ptáky na nebi;
ztreštám je, když uslyším, jak se slétají.

13 Utekli ode mě – běda jim!
Záhuba na ně, že mě zradili!
Já jsem je toužil vykoupit,
oni však o mně mluví lži.

14 Nevolají ke mně ze srdcí,
když na svých lůžcích kvílají,
zraňují se^f kvůli vínu a obilí,^g
ode mě se však odvracejí.

15 Já jsem je učil a jejich pažím dával sílu,
oni se ale spikli proti mně.

16 Obracejí se, ale ne k Nejvyššímu,
jsou jako křivý luk.^h
Jejich velmoži padnou mečem;
protože sami tak vztekly mluvili,
v Egyptě se jim vysmějí!

^f podle někt. hebr. rukopisů a LXX (MT: *scházejí se*)

^g srov. 1Kr 18:28

^h Ž 78:57

Zaseli vítr, sklídí vichřici

1 Polnici na rty!
Na dům Hospodinův letí orlí!
Smlouvu se mnou totiž zrušili,
mému Zákonu se vzepřeli.

2 Ano, volají:
„Bože náš, Izrael tě zná!“

3 Izrael ale dobro opustil,
a tak jej bude stíhat protivník.

4 Dosazují si krále, ale beze mě;
bez mého vědomí si volí velmože;
vyrábějí si modly stříbrné a zlaté
k vlastní záhubě.

5 Zavrhní to své tele, Samaří!
Vzplanul jsem hněvem proti nim.
Jak dlouho ještě budou beztestní?

6 To tele z Izraele pochází,
řemeslník je vyrobil.
To že je Bůh? Nikoli!
Rozbito bude na třísky
to tele v Samaří!

7 Protože vítr zasévali,
sklídí vichřici.
Klasy zůstanou bez zrní,
budou bez úrody, bez mouky.
Pokud se něco urodí,
spolykají to cizáci.

8 Izrael bude pohlcen –
mezi pohany teď zůstane
jako nepotřebný odpad.

9 Chodili totiž do Asýrie
jako divoký osamělý osel –
Efraim kupoval si milence!

10 Prodávali se mezi pohany,
já je teď ale shromáždím,
aby už brzy cítit začali
břemeno krále nad velmoži.

11 Efraim má tolik oltářů k oběti za hřích –
z těch se mu ale staly oltáře k hřešení!

12 Ve svém Zákoně jsem jim toho napsal tolik –
jim je to ale cizí, jako by nerozuměli!

13 Když mi přinášejí své oběti,
obětují maso, aby se najedli –
Hospodinu se to nelíbí!
Teď si připomene jejich provinění
a jejich hříchy potrestá:
Půjdou zpátky do Egypta!^a

14 Izrael zapomněl na svého Tvůrce
a nastavěl si paláce;
Juda opevnil spoustu měst.
Já ale sešlu na jejich města oheň –
ten jim ty tvrze sežehne!

9

Přišly dny zúčtování

1 Neraduj se, Izraeli,
nejásej jako jiné národy!
Smilně jsí svého Boha opustil,
a zamiloval sis mzdu nevěstky
všude tam, kde se mlátí obilí.

2 Mlat ani lis je však neuživí,
úroda vína přinese zklamání.

3 Nezůstanou už v Hospodinově zemi –
zpátky do Egypta půjde Efraim,
v Asýrii budou jíst nečisté pokrmy!

4 Nebudou už Hospodinu přinášet úlitby,
nepotěší ho svými oběťmi.
Jejich oběti budou jako chléb truchlících –
všichni, kdo ho jedí, se poskvrní.
Takový chléb jim krky nasytí,
do Hospodinova domu však nepatří.

5 Co si počnete v den sváteční,
v den Hospodinovy slavnosti?

6 I kdyby zkáze utekli,
Egypt je polapí,
Memfis jim pohřeb vystrojí.
Jejich stříbrné poklady si vezme trní,
v jejich přibytých bude bodláčí.

7 Přišly dny zúčtování,
přišly dny odplaty.
Izrael ale vykřikuje^b:
„Prorok je blázen!
„Muž ducha` zešle!“
To proto, že jste tak zkažení,
máte tak velkou nenávisť.

8 Prorok je Efraimovi strážným
společně s Bohem svým,
na všech cestách mu ale nastražili pasti,
v domě jeho Boha je nenávisť.

9 Hluboko tonou ve své zvrácenosti
tak jako tehdy v Gibeji;^c
Bůh si však vzpomene na jejich viny
a ztrestá jejich hřích.

10 Když jsem našel Izrael,
byli jako hrozny v pustině.
Když jsem vaše otce uviděl,
byli jak na fíkovníku první ovoce.
Potom však odešli za Baal-peorem
a zasvětili se té obludě.^d
Stali se stejně ohavnými
jako ten jejich miláček!

11 Efraimova sláva jako pták uletí –
žádné porody, těhotenství ani početí!

12 A i kdyby děti odchovali,
o každé z nich je připravím.
Ach, běda jim,
až se od nich odvrátím!

13 Vidal jsem Efraima jako Týr –
zasazený byl mezi loukami,
teď však Efraim odvádí
své děti k vrahovi.

14 Dej jim, Hospodine –
co jim dáš?
Dej jim lůno neplodné
a prsy bez mléka!

15 V Gilgalu začaly všechny jejich zločiny –
tam jsem k nim tehdy pojal nenávisť.^e
Kvůli zlu, které páchali,
je ze svého domu vypudím.
Nechci je milovat nikdy víc^f –
jejich vůdci jsou vzbouřenci!

16 Efraim bude bit,
takže mu uschnou kořeny,
aby nerodil.
I kdyby ale děti zplodili,
ty jejich drahoušky pobiji.

^b text rekonstruovaný na základě LXX (MT: 7)

^c Sd 19

^d Nu 25:1–3; Dt 4:3; Ž 106:28

^e 1S 11:14–15

^f Oz 1:6

^a Dt 28:68

17 Můj Bůh je zavrhne,
neboť ho neposlouchali;
budou z nich tuláci mezi pohany.

10

Samaří zanikne

1 Izrael býval bujná réva,
která své hrozny plodila.
Čím víc však míval ovoce,
tím víc si stavěl oltáře.

Čím lepší byla jeho zem,
tím líp si zdobil sloupy posvátné.
2 Jejich srdce je úlisné,
teď už je ale stihne trest:
Hospodin zboří jejich oltáře,
jejich posvátné sloupy roztluč!

3 „Nemáme krále,“ řeknou tehdy,
„neboť jsme Hospodina nectili.
I kdybychom však krále měli,
jak by nám mohl pomoci?“
4 Vedou své řeči,
uzavírají smlouvy lživými sliby
a jejich spory bují jako pelyněk
na poli zoraném.

5 Strachovat se budou samařští obyvatelé
o to bet-avenské vele-tele.^a
Jeho lid nad ním bude lkát,
jeho kněží budou naříkat,
že je ta jeho sláva opustila.
6 I samo tele odnesou do Asýrie
jako dar pro jejich velkokrále.
Efraim tehdy bude zahanben,
vlastní plány zklamou Izrael!

7 Zanikne Samaří i jeho král
tak jako pěna na vodách.
8 Zničena budou avenská návrší
– ten izraelský hřích –
a na jejich oltářích vzroste trní a bodláčí.
Tehdy řeknou horám: ‚Skrýjte nás,‘
a pahorkům: ‚Padněte na nás!‘^b

9 Hřešíš, Izraeli, už od gibejských dní,
tam jsi se tehdy zastavil.
Copak je nepostihl tehdy v Gibeji
boj proti pachatelům bezpráví?
10 Potrestám je, kdy budu chtít:
Národy se spojí proti nim,
aby je spoutaly za jejich dvojí hřích.

11 Efraim býval povolná jalovička,
která obilí ráda mlátila.
Teď ale její krásnou šiji zapřáhnu
a Efraima poženu:
Juda bude orat
a Jákob vláčet.
12 Spravedlnost sejte
a lásku sklízejte;
zorejte ladem ležící zem!
Čas hledat Hospodina je přece zde,
ať přijde a spravedlností vás zalije.

13 Vy jste však pěstovali podlost
a sklízeli jste zlo,
živilí jste se přetvářkou!
Protožes spoléhal na vlastní cestu
a na množství svých hrdinů,
14 vypukne proti tvému lidu válka,
každá tvá pevnost bude zbořena.

^a Oz 8:6

^b srov. Iz 2:19 (L 23:30; Zj 6:16)

Jako když Šalman v boji zbořil Bet-arbel,
když matky s dětmi ubíjel,

15 právě tak v Bet-elu dopadnete –
vaše zločiny jsou tak zlé!
Za svítání, než začne den,
král Izraele bude zahuben.

11

Copak se tě mohu vzdát?

1 Když byl Izrael ještě dítětem,
zamiloval jsem si jej;
tehdy jsem povolal
svého syna z Egypta.^c
2 Čím jsem je ale volal víc,
tím více ode mě odcházeli pryč –
baalům přinášeli oběti,
modly uctívali kadidly.

3 Já jsem Efraima učil chodit
a nosil jsem je v náručí;
oni však uznat nechťeli,
že jsem to já, kdo je uzdravil.^d
4 Táhl jsem je provazy lidskosti
a lany milování.
Byl jsem jim tím, kdo nadnáší
jho, které nosí na šíji;
skláněl jsem se k nim,
abych je nakrmil.

5 Nevrátí se snad do Egypta?
Asýrie jim bude kralovat!
Protože se odmítli vrátit ke mně,
v jejich městech bude řídit meč;
6 roztrhají jejich závory,
jejich úmysly pohltní.
7 Můj lid se rozhodl ode mě odvrátit;
i když k Nejvyššímu volají,
nepozvedne je vůbec nic.

8 Copak se tě, Efraime, mohu vzdát?
Mohu tě, Izraeli, vydat napospas?
Copak s tebou jak s Admou naložím?
Zachovám se k tobě jako k Cebojim?^e
Srdce se ve mně obrací,
v nitru jsem pohnut lítostí.
9 Nevykonám svůj prudký hněv,
nevydám znovu Efraima záhubě.
Jsem přece Bůh, a ne člověk,
jsem Svatý uprostřed tebe –
nenavštívím tě už děsem.^f

10 Půjdou za Hospodinem
řvoucím jako lev.
Až zazní jeho řev,
jeho děti rozechvěle přispěchají od moře.
11 Přispěchají z Egypta jako rozechvělí ptáčci,
z asyrské země jako holoubci
a já je k nim domů navrátím,
praví Hospodin.

Navrať se ke svému Bohu

12 Efraim mě zahrnuje lží
a dům Izraele lstí.
Juda se Bohu stále zpěčuje –
Svatému, který věrný je.

^c Ex 4:21–23 (srov. Mt 2:15)

^d Oz 2:8; 7:1

^e Dt 29:23

^f Lv 26:44

12

¹ Větrém se krmí Efraim,
honí se za větrem východním,
celý den rozmnožuje lež a násilí.
S Asýrií smlouvu sjednává,
a přitom nosí olej do Egypta.
² Hospodin má žalobu proti Judovi;
Jákoba potrestá za jeho způsoby,
za jeho skutky mu odplatí!

³ Už v lůně chytal svého bratra za paty,^a
jako muž potom s Bohem zápasil.^b
⁴ Zápasil s andělem a zvítězil;
s pláčem ho tehdy o milost žádonil.
Našel jej v Bet-elu^c
a tam s ním^d promluvil –
⁵ Hospodin je Bůh zástupů,
má jméno Hospodin!
⁶ Navrať se proto ke svému Bohu,
pečuj o právo a o lásku
a svému Bohu stále důvěřuj.^e

⁷ Kramář má v ruce falešná závaží,
miluje podvody.
⁸ Efraim říká: „Ach, jak jsem bohatý!
Pomohl jsem si ke jmění.
Mám tolik vyděláno, že jsem bez viny,
nenajdou na mně žádný hřích!“

⁹ Já jsem Hospodin, tvůj Bůh,
už od vyjití z Egypta;
pošlu tě bydlet zpátky do stanů,
jako za dnů, kdy svátek slavíváš!^f
¹⁰ Já mluvím skrze proroky,
já sám jim dávám mnohá vidění
a skrze tyto proroky
vás varuji.

¹¹ Gileád je však samý zlořád,
proto je čeká zmar.
Že v Gilgalu obětují býky?
Z jejich oltářů budou kupy kamení
u polích zoraných!

¹² Jákob utekl na pláň Aramu,
Izrael tam sloužil za ženu,
za ženu dělal pastuchu.^g
¹³ Skrze proroka Hospodin vyvedl Izrael z Egypta
a skrze proroka o něj pečoval.
¹⁴ Efraim však svého Pána hořce popudil,
a tak na něj uvalí jeho zločiny,
jeho urážky mu odplatí!

13

Kdo ti pomůže?

¹ Efraimova slova bázeň budila,
v Izraeli býval vznešený,
provinil se ale ctěním Baala,
a tak se zahubil.
² A nyní hřeší dál a dál;
odlévají si sochy ze stříbra,
modly, které si sami vymysleli –
všechny je řemeslník vyrobil!
Říkají, že se jim prý obětovat má...
Lidé líbají telata!

^a nebo: *podrazil*; oba významy jsou zahrnuty ve jménu *Jákob* (viz Gn 25:24–26 a 27:36)

^b Gn 32:24–28

^c Gn 28:11–19; 35:9–15

^d podle LXX, Syr (MT: *s námi*)

^e Am 5:24; Mi 6:8; Za 7:9

^f Lv 23:40–43

^g Gn 29:20

3

A proto budou jako ranní mlha,
jak rosa, jež zrána vyprchá,
jak z mlatu víchrem unášená pleva,
jako dým z komína.

4

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh,
už od vyjití z Egypta;
Boha kromě mne nikdy nepoznáš,
není jiný Spasitel než já!^h

5

Na poušti jsem tě opatroval,ⁱ
v zemi, jež byla suchopár.

6

Nakrmili se dosyta,
nasytili se a jejich srdce zpyšněla;
zapomněli na mě dočista.

7

Proto jim budu lvem,^j
jako leopard budu číhat na cestě;
⁸ napadnu je jak zuřivá medvědice,
vyrvu jim z hrudi srdce,
sežeru je tam jako lvice,
roztrhám je jak divá zvěř!

9

Izraeli, zničil ses!

10

Kdo ti pomůže?
Kde je tvůj král, tvůj zachránce?
Kde je ve všech tvých městech?
Kde jsou tví vládci, o nichž jsi pověděl:
„Dej mi krále a velmože!“^k

11

Rozhněván jsem ti krále dal
a rozružen ho odnímám!

12

Efraimův trest je zpečetěn,
jeho hřích dobře uložen.

13

Porodní křeče sevrou jej,
on je však dítě nemoudré –
jakmile přijde jeho čas,
opustit lůno se nechystá.

14

Vyplatím je z moci záhrobí,
vykoupím je ze smrti.
Kde jsou teď, smrti, ty tvé hrozby?
Kde je tvá zhouba, záhrobí?^l

15

Soucit bude mým očím skryt,
i když je Efraim neplodnější mezi bratřími.^m
Východní vítr přichází,
vítr Hospodinův se zvedá nad pouští,
aby vysušil jeho potoky,
jeho prameny aby vyprahly;
vyplení jeho poklady,
o vše cenné ho připraví.
¹⁶ Samaří bude ztrestáno,
že se proti svému Bohu vzbouřilo.
Pod mečem klesnou,
jejich maličké utlučou,
jejich těhotné rozpárou!ⁿ

14

Uzdravím jejich odvrácení

¹ Vrať se, Izraeli, k Hospodinu, svému Bohu,
neboť jsi padl pro svůj hřích.
² Vraťte se k Hospodinu
a vezměte s sebou slova modlitby:
„Odpusť nám všechnu naši vinu
a laskavě nás přijmi,

^h Ex 20:2–3; Iz 45:5–6, 21–22

ⁱ podle LXX, Syr (MT: *znať*)

^j Oz 5:14

^k 1S 8:4–22; 12:11–12, 17

^l Ž 16:10; 49:16; 86:13; Jb 19:25–27; Iz 25:8; 26:19 (1K 15:26, 51–55; Žd 2:4–15; Zj 21:4)

^m Gn 41:52

ⁿ 2Kr 8:12

- at' ti přineseme jako býčky
ovoce svých rtů.^a
- 3 Asýrie nás nezachrání,
neujedeme na koních.
Nebudeme už nazývat bohy
své vlastní výtvoř;
u tebe přece smilování
najdou i sirotci!^b
- 4 Uzdravím jejich odvrázení,
milerád je budu milovat;
můj hněv se od nich odvrátí.
- 5 Stanu se Izraeli rosou
a rozkvetě jako lilie.
Zapustí kořeny jako cedr v Libanonu,
jeho koruna se rozroste.
6 Bude nádherný jako oliva,
jeho vůně bude cedrová.
7 V jeho stínu se lidé znovu zabydlí
a vyraší jako obilí.
Jak vinná réva rozkvetou
a získají si slávu,
jako má víno z Libanonu.
- 8 Co je mi, Efraime, do model?
Já tě vyslychám, pečuji o tebe.
Jsem stále zeleným cypřišem,
tvá plodnost je ode mne.
- 9 Kdo je moudrý, at' tomu porozumí,
kdo je rozumný, at' pochopí,
že jsou poctivé Hospodinovy cesty
a spravedliví po nich kráčejí;
vzbouřenci však na nich klesají.

^a Iz 57:19 (Žd 13:15)

^b srov. Oz 1:6–7; 2:23